

banetaksterne forhaabentlig vil kunne medføre, at den Tid kommer, da disse 2 pCt. naas og mere, saaledes at Bestemmelserne om Tantieme kunne blive effektive. Jeg fremhæver, at for saa vidt denne Forventning slaar til, vil der ved Tantiemen være givet et maaske ikke helt betydningsløst Tillæg til Lønningerne, men dette er ganske vist af de Tillæg, som altid ere usikre, saa noget fast at bygge paa vil der ikke være.

Med de her nævnte Afgørelser er Lovforslaget i Henseende til Lønnings- og Pensionsbestemmelser i øvrigt bygget i Overensstemmelse med, hvad der forelaa her i Tinget i Fjor. I Omfang er det langt den største Del af Løven, som omhandler disse Emner. Men desforuden er der i Lovforslaget i Aar tilføjet en Række Paragraffer omhandlende Statsbanernes Organisation, Ordningen af Banernes hele Styrelse og Ledelse. Det vil erindres, at dette Emne i særlig Grad er Genstand for Jernbanekommissionens Overvejelse, og under Forhandlingerne i Fjor her i Tinget blev det ogsaa fra forskellige Sider fremhævet, at det kunde være godt nok at ville søge gennem Takstforhøjelse at bringe Statsbanernes Indtægter op, men at en lige saa vigtig Ting var det at søge ved forstandig Organisation og økonomisk Drift at bringe Udgifterne ned. Saaledes som Forholdene laa for i Fjor, var det mig ikke muligt at faa gennemarbejdet denne meget indgribende Side af Sagen saaledes, at jeg turde paatage mig at fremsætte et positivt Forslag desangaaende. Men efter nu at have haft Tid til at gaa mere til Bunds i Sagen, har jeg ment ikke i Aar paa ny at burde fremsætte Lønningsforslaget uden tillige at søge at imødekomme det oftere fremsatte Ønske om en Omorganisation af Statsbanernes Styrelsesform væsentlig i Overensstemmelse med de Anskuelser, som have vundet Tilslutning i Jernbanekommissionen. De Bestemmelser, som altsaa her bringes i Forslag, ere i Hovedsagen, om ingenlunde i alle Enkeltheder, stemmende med de Grundtanker, som fandt Udtryk i Kommissionens Indstilling. Et af de Punkter, paa hvilke man i Kommissionen saa en Hovedmangel ved den hidtidige Ordning, var det, at den øverste Myndighed var koncentreret i en enkelt egenmægtig Generaldirektørs Haand, saaledes at han paa den ene Side blev for eneraadig, og paa den anden Side ikke blev i Stand til fyldstgørende at beherske den store Mængde Detailler, som trængte ind paa ham til per-

sonlig Afgørelse. Man stillede derfor Forslag om at gaa over til en Styrelse af mere kollegial Art. Man tænkte sig da en Generaldirektør i Spidsen for fire Direktører, og man tænkte sig Samarbejdet inden for Direktionen ordnet saaledes, at der om alle Spørgsmaal, hvorom der opstod Meningsforskel, skulde foretages Afstemning; den Beslutning, for hvilken Flertallet af Stemmer afgaves, skulde være gældende, dog, at i Tilfælde af Stemmeliged Generaldirektørens Stemme skulde være afgørende. At der ligger noget rigtigt til Grund for den Opfattelse, at en Koncentrering af hele Styrelsen i en enkelt Mands Haand kan have sine Ulemper og Misligheder, maa erkendes. Men det maa lige saa sikkert erkendes, at der ligger en Fare paa den modsatte Side. Et saa stort og vanskelig regerligt Maskineri som Statsbanernes, kræver en fast, energisk og konsekvent Ledelse, hvis ikke Styrelsen skal glide ud i Holdningsløshed og Mangel paa Herredomme over det hele. Det gælder derfor at holde Ligevægten, den rette Middelvej mellem disse to Farer, den ene til den ene, den anden til den anden Side. Medens det nu særlig blev fremdraget af Kommissionen, at den enevældige Generaldirektør har sine Mangler, er det lige saa sikkert, at hvis man lægger Afgørelsen af alle de mange Spørgsmaal i en kollegial Forsamlings Haand, saaledes at den til enhver Tid tilstedeværende, tilfældige Majoritet blev den endelig afgørende, vilde man risikere at komme ud i helt anarkiske Tilstande. Nu tør jeg imidlertid tro, at den Løsning, der er fremgaaet af Forhandlingerne i Landstinget, holder den gyldne Middelvej mellem de modsatte Vanskeligheder. Medens den følger Kommissionen deri, at der foruden Generaldirektøren tillige bliver 4 Direktører henholdsvis for Trafikvæsen, Banevæsen, Maskinvæsen og Regnskabsvæsen, og medens denne Generaldirektion vil have at forhandle og behandle kollegialt de Sager, som overhovedet komme til dens Afgørelse, og medens der i Tilfælde af Meningsforskel vil foregaa en Afstemning, saaledes at Flertallets Mening bliver den raadende, er der dog tillige i Løven indført Bestemmelser, der gøre det utvetydigt og klart, at den virkelige øverste Leder, den egentlige foresatte for hele Styrelsen, er Generaldirektøren. De andre Direktører, saavel som Statsbanernes hele øvrige Personale, ere hans undergivne. Der er ikke noget Spørgsmaal, intet Felt, være sig vedrørende Personellet eller Materiellet, som